

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

17 април 1986 година*

По дело 59/85

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) в производство, висящо пред този съд между

Нидерландската държава (Министерство на правосъдието)

и

Ann Florence Reed, постоянно пребиваваща в Swindon, Обединеното кралство,

относно тълкуването на член 7 и 48 от Договора за ЕИО и член 10 от Регламент № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2),

СЪДЪТ,

в състав: г-н U. Everling, председател на състав, в качеството на председател, г-н Т. Коорманс, г-н К. Bahlmann и г-н R. Joliet (председатели на състав), г-н О. Due, г-н Y. Galmot, г-н С. Kakouris, г-н Т. F. O'Higgins и г-н F. Schockweiler, съдии,

генерален адвокат: г-н С. О. Lenz,

секретар: г-н А. Rühl, главен администратор,

след като взе в предвид становищата, представени от:

- за г-ца Ann Florence Reed, ищец по главното производство, от г-н W. T. Snoek, от Amsterdam Bar,

- за правителството на Нидерландия, в писмената процедура, от г-н I. Verkade, главен секретар на Министерство на външните работи, през устната процедура от г-н D. J. Keur, в качеството на представител,

- за Комисията на Европейските общности от г-н E. Traversa, член на правния отдел, в качеството на представител, подпомогнат от г-н F. Herbert, от Brussels Bar, след изслушване становището на генералния адвокат, представено на заседание на 19 февруари 1986 г.,

постанови настоящото

Решение

---

* Езика на производство то: нидерландски.

1. С Определение от 22 февруари 1985 г., постъпило в Съда на 1 март 1985 г., Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) е отнесъл до Съда три преюдициални въпроса по член 177 от Договора за ЕИО относно тълкуването на членове 7 и 48 от Договора за ЕИО, както и на член 10 от Регламент № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността (ОВ L 257, стр. 2).

2. Тези въпроси са повдигнати в рамките на спор относно отхвърлянето, чрез решение на държавния секретар на правосъдието от 21 октомври 1982 г., на молбата за разрешение за пребиваване на г-жа Ann Florence Reed (наричана по-нататък „г-жа Reed“), главен ищец, в качеството си на партньор на работник гражданин на друга държава-членка.

3.. От досието е видно, че съгласно Vreemdelingen-circulaire от 1982 г. чрез който Нидерландия огласява политиката, която води спрямо чужденците, един чужденец, който има стабилна връзка с нидерландски гражданин или с чужденец, приет в Нидерландия като бежанец, или с чужденец, който притежава разрешение за установяване, ще получи разрешение да пребивава в Нидерландия при някои условия и по-точно партньорите трябва да живеят заедно като едно домакинство или вече да са живели като такова преди пристигането им в Нидерландия, да бъдат неженени и да притежават достатъчно средства за издръжка на чуждестранния партньор и да имат подходящо жилище.

4. Г-жа Reed, неомъжена британска гражданка, е пристигнала в Нидерландия на 5 ноември 1981 г., където се регистрира като безработна на 22 януари 1982 г., без да успее да си намери работа. На 24 март 1982 г., тя подава молба за разрешение за пребиваване, като отбелязва като мотив нейното настаняване при г-н W., също британски гражданин и неженен, който работи в Нидерландия от 5 ноември 1981 г. и е получил разрешително за пребиваване на 23 февруари 1982 като гражданин на държава-членка на ЕИО, валидно до 5 ноември 1986 г. На датата на издаване на обжалваното решение, г-жа Reed и г-н W. са живеели заедно в Нидерландия и са имали стабилна връзка отпреди пет години.

5. Г-жа Reed внася молба за преразглеждане срещу решението на държавния секретар по правосъдието. Тъй като тази молба няма отлагателен ефект, г-жа Reed подава искане за бързо производство до председателя на Rechtbank, Хага, за да не даде възможност на държавата да предприеме мерки за експулсиране преди вземането на окончателно решение по молбата за разрешение за пребиваване. Председателят на Rechtbank приема това искане, като основава решението си на факта, че от правната еволюция следва, че при прилагането на член 10 от Регламент № 1612/68, неженените партньори би трябвало, доколкото е възможно в случай като този, да бъдат третирани като съпрузи.

6. Държавата прави обжалване пред Gerechtshof, Хага, като последният потвърждава определението на председателя на Rechtbank, но променя мотивите. Според определението за препращане, Gerechtshof е констатирал, че от забраната изложена в членове 7 и 48, параграф 2, от Договора за ЕИО, на всяка дискриминация, основана на националност, между работници от държавите-членки следва, че политиката водена от държавата спрямо чужденците, предвидена в Vreemdelingen-circulaire, трябва да позволява на партньора на работник, гражданин на друга държава-членка, нает на

работа в Нидерландия, да се настани при този работник при същите условия като тези, които се прилагат по отношение на партньора на работник с нидерландско гражданство. Нидерландия подава касационна жалба пред Hoge Raad срещу решението на Gerechtshof.

7. Като счита, че спорът повдига въпроси относно тълкуването на разпоредби от правото на Общността, Hoge Raad е спрял производството и е отправил до Съда следните преюдициални въпроси:

„1) С оглед разпоредбите на член 10 от Регламент № 1612/68 (ЕИО), има ли дискриминация, забранена от членове 7 и 48 от Договора за ЕИО, когато една държава-членка, в рамките на своята политика за чужденците, третира като съпруг партньора на работник от същата държава-членка, който има стабилна връзка с работника, но отказва подобно третиране на партньора на работник, гражданин на друга държава-членка, който има стабилна връзка, но е нает на работа и пребиваващ в първата държава-членка?

2) Има ли въздействие върху отговора на първия въпрос фактът, че държавата-членка третира като съпруг не само партньора, който има стабилна връзка с един от нейните собствени граждани, но и партньора, който има стабилна връзка с лице, което се ползва по принцип от правото на неограничено пребиваване в тази държава-членка?

3) Трябва ли член 10, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1612/68, да бъде тълкуван в смисъл, че партньорът, който има стабилна връзка с работника, визиран в тази разпоредба, може да бъде третиран, при дадени условия, като „съпруг“?”

По третия въпрос

8. Най напред следва да се отговори на третия въпрос.

9. Г-ца Reed твърди, че юридическото и социално развитие предполага, че за прилагането на член 10 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 и смисълът, който трябва да бъде даден на понятието „съпруг“ в тази разпоредба, неженените партньори следва да бъдат, доколкото е възможно, третирани като съпрузи.

10. Нидерландското правителство отбелязва, че третият въпрос засяга тълкуването на разпоредба от регламент с директен ефект във всички държави-членки и може да бъде тълкувана само в контекст на Общността. Общностният законодател е употребил думата „съпруг“ съгласно смисъла, който е даден в семейното право. Когато в подкрепа на динамично тълкуване, има позоваване на развитието в социалните и юридическите концепции, нужно е това развитие да бъде констатирано в цялата Общност и не би могло да се основава единствено на социалното и юридическо развитие само в една или в няколко държави-членки. Ето защо няма причина на понятието „съпруг“ да бъде дадено тълкуване, по-широко от правното понятие за съпруг, с произтичащите от него права и задължения, които не съществуват в отношенията между неженени партньори.

11. Комисията счита, че не съществува разпоредба на Общността, която да дефинира понятията „съпруг“ и „съпружески отношения“. В Общността, такава каквата е днес, не би могло да се говори за консенсус относно евентуалното третиране на нежени

партньори като съпрузи. Комисията изключва възможността за решаване на поставения проблем чрез по-широко тълкуване на член 10 от Регламент № 1612/68.

12. Съгласно член 189 от Договора за ЕИО, Регламент № 1612/68 има общо приложение, той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

13. От това следва, че тълкуването, дадено от Съда на разпоредба от този регламент има последствия във всички държави-членки и че всяко тълкуване на правни понятия, въз основа на развитието на обществото, трябва да вземе предвид изследването на ситуацията в цялата Общност, а не само в една държава-членка.

14. Член 10, параграф 1 от Регламент № 1612/68, дава на някои членове от „семейството“ на работника, включително на неговия „съпруг“, независимо от тяхното гражданство, „право да се установяват заедно с работник – гражданин на една държава-членка, нает на работа на територията на друга държава-членка“.

15. При липса на всякакво указание за общо социално развитие, което би оправдало разширено тълкуване и в отсъствието на всякакво противоположно указание в регламента, трябва да се отбележи, че като използва термина „съпруг“, член 10 от Регламента визира единствено брачните отношения.

16. При това положение на третия въпрос следва да се отговори, че член 10, параграф 1 от Регламент № 1612/68 не може да бъде тълкуван в смисъл, че партньор, който има стабилна връзка с работник – гражданин на една държава-членка, нает на работа на територията на друга държава-членка, трябва да бъде третиран при някои обстоятелства като неговият „съпруг“, определен в тази разпоредба.

По първия и втория въпрос

17. Тъй като първите два въпроса на Ноге Raad са свързани, те следва да бъдат разгледани заедно.

18. Ищцата смята, че политиката на Нидерландия относно неженените партньори на работници – граждани на друга държава-членка противоречи на Договора за ЕИО и представлява дискриминация по отношение на Регламент № 1612/68, като се позволява на нидерландски гражданин да доведе в Нидерландия своя партньор, който има чуждо гражданство, докато същата тази възможност не е призната на гражданин на друга държава-членка.

19. На първо място, нидерландското правителство отбелязва, че правото на гражданите на ЕИО, които имат право на пребиваване съгласно правото на Общността, да вземат със себе си членовете на семейството си, така както е описано в член 10 и следващи от Регламент № 1612/68, не се основава на ситуация, сравнима с тази на националните работници и не представлява резултат от принципа за недискриминация, а едно самостоятелно право, признато от правото на Общността и чието съдържание и обхват са, в случая, определени изчерпателно от Регламент № 1612/68. На второ място, причината за различното третиране на ищцата и г-н W. от това на националните граждани не е разликата в гражданството, а тяхната юридическа ситуация в областта на правото за пребиваване, което се потвърждава от факта, че политиката, водена от

Нидерландия в тази област, не прави разлика между нидерландски граждани и чужденците, които притежават разрешение за установяване.

20. Комисията счита, че политиката, водена от Нидерландия спрямо чужденците, представлява дискриминация, забранена от членове 7 и 48 от Договора за ЕИО, доколкото работник – гражданин на друга държава-членка, нает в Нидерландия, не е третиран формално като нидерландски работник за приемането в Нидерландия на неговия партньор, който няма нидерландско гражданство. Всяка държава-членка, която позволява идването на неженения партньор на неин гражданин, тъй като в рамките на една стабилна връзка този партньор трябва да бъде третиран като съпруг, следва да третира по същия начин работниците, граждани на други държави-членки, наети на нейна територия, както своите собствени граждани. Освен това, от документите, предадени на Съда от нидерландското правителство, не следва, че въпросната дискриминация би могла да бъде оправдана по обективни фактори.

21. В това отношение трябва да се припомни на първо място, че съгласно член 7 от Договора, „В обхвата на приложение на настоящия договор и без да се засягат специалните разпоредби, които се съдържат в него, се забранява всякаква дискриминация на основание гражданство“. Този принцип, изложен най-общо в член 7 от Договора, има специфично приложение в член 48 от Договора, относно свободното движение на работници в рамките на Общността.

22. Важно е да се провери дали възможността за придружаване от своя неженен партньор попада в обхвата на Договора и следователно, трябва да бъде разгледана като се има предвид принципа на недискриминация, изложен в горепосочените разпоредби.

23. Като има предвид факта, че според решението за препращане, г-н W. притежава качеството на работник, въпросът трябва да бъде разгледан най-вече като се имат предвид членове 48 и 49 от Договора и на разпоредбите от вторичното право, прието в тяхно изпълнение, по-точно Регламент № 1612/68 на Съвета.

24. Член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68 гласи, че работник-гражданин на друга държава-членка има право в държавата на наемане на „същите социални и данъчни предимства, както работниците-местни граждани“.

25. Както Съдът подчерта в своето Решение от 30 септември 1975 (Cristini, 32/75, Rec., стр. 1085), не би следвало позоваването на „социални предимства“ в член 7, параграф 2 да се тълкува ограничително.

26. Както Съдът няколкократно е постановил, че целта на член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68 е равното третиране и че понятието социално предимство, което чрез тази разпоредба обхваща работниците-граждани на други държави-членки, съдържа всички предимства, „които, свързани или не с трудов договор, са по принцип признати на местните работници, главно поради тяхното обективно качество на работници или просто поради факта на тяхното пребиваване на местна територия и чието разпространение на работници – граждани на други държави-членки, изглежда способно да улесни тяхната мобилност в Общността“ (Решения от 31 май 1979 г., Even, 207/78, Rec. стр. 2019, и от 20 юни 1985 г., Deak, 94/84, Rec. 1985, стр. 1873).

27. Както Съдът постанови в горепосоченото си Решение от 30 септември 1975 г. и в Решението от 11 юли 1985 г. (Mutsch, 137/84, Rec. 1985, стр. 2681), възможността за имигриращ работник да се възползва от намаленията на цените на транспорта в полза на многобройните семейства или тази да ползва своя собствен език в рамките на производство пред съд на държавата-членка където пребивава, попадат в областта на понятието социално предимство по смисъла на член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68.

28. В същия дух, следва да се приеме, че възможността за един имигриращ работник да получи разрешение за пребиваване на своя неженен партньор, който не е гражданин на приемащата страната членка, може да допринесе за неговата интеграция в приемащата държава-членка и за реализацията на целта на свободното движение на работници. Следователно, тази възможност следва да бъде разглеждана като попадаща в областта на понятието социално предимство визирана в член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68.

29. Следва да се направи заключението, че държава-членка която предоставя такова предимство на местните работници не би могла да го откаже на работниците - граждани на други държави-членки, без да допусне дискриминация, на основание гражданство, забранена от членове 7 и 48 от Договора.

30. Следователно, на първия и на втория въпрос може да се отговори, че член 7 от Договора, свързан с член 48 от Договора и член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68, трябва да се тълкува в смисъл, че държава-членка, която позволява на неженените партньори на своите граждани, които не са граждани на тази държава, да пребивават на нейна територия, не може да откаже да предостави същото предимство на имигриращите работници от други държави-членки.

По съдебните разноски

Разноските, направени от нидерландското правителството и от Комисията на Европейските общности, които представиха възражения пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени пред него от Hoge Raad der Nederlanden с Определение от 22 февруари 1985 г., реши:

1. Член 10, параграф 1 от Регламент № 1612/68 не може да бъде тълкуван в смисъл, че партньор, който има стабилна връзка с работник - гражданин на една държава-членка, нает на работа на територията на друга държава-членка, трябва да бъде третиран при някои обстоятелства като неговият „съпруг“, визиран в тази разпоредба.

2. Член 7 от Договора, свързан с член 48 от Договора и член 7, параграф 2 от Регламент № 1612/68, трябва да се тълкува в смисъл, че държава-членка, която позволява на неженените партньори на своите граждани, които не са граждани на тази държава, да пребивават на нейна територия, не може да откаже да предостави същото предимство на мигриращите работници от други държави-членки.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 април 1986 година

Подписи